

{במדבר כה-ג}

וְכֹל קָרְבָּן מִנְחַתְךָ בַּמֶּלַח תִּמְלַח וְלֹא

רק העולה למזבח ולא שייכים!

רק הדומה למנחה שאחרים (קציים)

יכול צמי מלח!!

יכול תבונהו ופרכה כגפן בטיט! / פרכה כבנין/ מעט כן

בחין חובה לה ולא נסכים וקציים!

ת"ל במלח!!

דפלא קד כדי אפין שיש מלא! רבינו גרשון - אן פרכה דלא חכי

(אבל פיירי אומר ארבה קציים) נכסים אדם

נאלא כמנחה שקומץ מגיר אלף כן מגיר צריך

לאכולה באלא פרחה כמו שפבינה מאקנה פאדם: גאדי"ה יגן

ת"ל תמלח כמליחת קדירה להוליא דמו!

ארבה דס!

תִּשְׁבֵּית מֶלַח בְּרִית אֱלֹקֶיךָ מֵעַל

מלח סדומית! שאינו שובת גם

ר"י: ברית בכל הקבנות צריך מלח!

ולא מעל דמדך!!

בקץ וחורף שהים משליחה לאגפיה

ר"ש: גז"ש ברית ברית לכהונה שכמו

נאלא מעל אברך דדמוי אונחה בשלש

שא"א בלא כהונה כך ח"א בלא מלח

דברים נאפי גאדי"ה שכן: בשלחה

מִנְחַתְךָ עַל כָּל קָרְבָּנְךָ תִּקְרִיב מֶלַח:

1. גם במלח טמא נקרבן ציבור פבא פטאמאל

כלל שלא גאמר כאל נקרבא פרט נאונחך אין כאלא אלא מה שפרט! רק

2. גם בשבת מולחים נאולג שבה דלא אולאים פוי

מנחה צריך מלא!! - מה הפרט שאחרים (עלים) - ולא אונח פבא

שלא אצורך - רשבי"א

באי אחד דאין מילאסוף כפה דאין בכל הקרבנה פבא בכוי אהד!) באים

3. גם מלח איסתרוקנית כשר נאלי"פ ששופט

בחובה לה - ולמעט קציים* נכסים!

4. גם מלח מחוץ לארץ

ריבציד"ב: מה הפרט מקבל טומאה/עולה לאישים/על מזבח

החינוך - ולמעט עלים-נכסים-דם-קטורת דלא צריך מלח

*קציים: פוי"א אטעט .
במסקנה - אריי נקרא קרבן
אבל גם צריך מלא! ורובן
לא נקראו קרבן נבדק
פביג - שיטטיק מוילא לא
צריכים אטעט